

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 04 iulie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Alexei Dimitrie XXXXXX, născut la xx
XXXXXXXX XXXX, originar și domiciliat
s. XXXXXXXXXXXX, r-nul XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.04.2016 - 04.07.2016;

Instanța de apel: 02.08.2016 - 02.12.2016;

Instanța de recurs: 13.01.2017 - 29.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, Dimitrie Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 13 ani închisoare;
- art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 10 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la Dimitrie Alexei în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 751 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Dimitrie Alexei la 16 februarie 2016, aproximativ la ora 05.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în fața casei nr. 7 amplasată pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău, a aplicat asupra lui Gheorghii Ghenciu violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste corp și cap, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 44 D/427 din 28 martie 2016 vătămare corporală gravă, după care în mod deschis a sustras de la acesta bani în sumă de 160 lei, cauzându-i părții vătămate Gheorghii Ghenciu o daună materială.

Tot el, la 16 februarie 2016, aproximativ la ora 05.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în fața casei nr. 7 amplasată pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău, a

aplicat asupra lui Gheorghii Ghenciu violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste corp și cap, cauzându-i conform raportului de expertiză nr. 44 D/427 din 28 martie 2016, vătămare corporală gravă, în rezultatul cărui fapt a survenit decesul lui Gheorghii Ghenciu, iar vătămrile corporale grave provocate fiind în legătură directă cu cauzarea decesului.

3. Avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În motivare a invocat că, nu au fost administrate probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Fiind audiat în calitate de învinuit, precum și în ședința de judecată din 13 mai 2016, inculpatul a indicat că infracțiunile incriminate au fost săvârșite de Roman Cireș, care are calitate de martor în cadrul acestei cauze penale.

Implicarea lui Roman Cireș este de asemenea confirmată prin declarațiile părții vătămate Gheorghii Ghenciu, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17 februarie 2016, ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 19 februarie 2016, orientarea nr. 3156 din 26 februarie 2016, raportul OSI a IP Ciocana, Skalețki Alexandr din 11 martie 2016.

Prin raportul OSI a IP Ciocana, Skalețki Alexandr din 11 martie 2016 s-a stabilit ilegal și arbitrar că Dimitrie Alexei este vinovat de săvârșirea infracțiunii, Roman Cireș este nevinovat, iar audierea ultimului în calitate de martor este ilegală și inadmisibilă.

A indicat apelantul că, de asemenea în cadrul procesului penal, în calitate de martor a fost audiat ofițerul de urmărire penală din cadrul IP Ciocana, Andrei Poparcea, care în ședința de judecată a depus declarații contradictorii celor de la urmărirea penală.

Prin declarațiile martorilor Alla Enachi și Rodica Calancea nu au fost confirmate careva circumstanțe care ar putea să demonstreze vinovăția lui Dimitrie Alexei în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la declarațiile martorului Mihail Pînzari, apărarea a solicitat ca acestea să fie apreciate critic, deoarece ultimul este nepotul lui Roman Cireș și are interes evident de a ascunde faptul implicării unchiului său în săvârșirea infracțiunilor.

A mai menționat că, în urma vizionării imaginilor ridicate de la ÎI „Țuguțchi Igor” se constată cu certitudine că organul de urmărire penală ilegal și arbitrar a stabilit că la ora 05.21 Gheorghii Ghenciu iese din magazin și se pornește în direcția blocurilor locative, din urma lui se duce Dimitrie Alexei, iar Roman Cireș se vede cum pleacă în altă direcție, deoarece din imaginile prezentate nu este posibil de apreciat direcțiile în care au plecat persoanele.

Nevinovăția lui Dimitrie Alexei este demonstrată prin: raportul de expertiză medico-legală nr. 156 din 25 martie 2016, procesul-verbal de percheziție din 09 martie 2016, declarațiile inculpatului Dimitrie Alexei.

Subsidiar a invocat apărarea că, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății a fost reținută de două ori, atât la calificarea infracțiunii în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cât și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

3.1. Inculpatul Dimitrie Alexei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu a săvârșit infracțiunile incriminate.

În motivare a invocat că, sentința de condamnare este bazată pe declarațiile martorilor Roman Cireș și Mihail Pînzari, care urmau a fi apreciate critic.

La reținerea inculpatului, careva leziuni pe mâinile acestuia ce ar demonstra faptul că a participat la vreo încăierare, nu au fost depistate.

Declarațiile inculpatului sunt confirmate de către paznicul barului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vinovăția, vina acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate se confirmă prin următoarele probe: declarațiile succesului părții vătămate, Pavel Ghenciu, martorilor Roman Cireș, Andrei Poparcea, Rodica Calancea, Alla Enachi, Eugenia Coval, Maria Ghenciu, Sergiu Coval, Mihail Pînzari; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 17 februarie 2016 (f.d.5, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 februarie 2016, cu tabel fotografic (f.d.6-8, vol.I); procesul-verbal de percheziție din 09 martie 2016 (f.d.62, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 44D/427 din 28 martie 2016 (f.d.75-76, vol.I), care sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele și nu trezesc dubii.

Instanța de apel a exclus din învinuirea inculpatului proba acuzării - CD-ul cu înregistrări video ridicate de la ÎI „Țuguțchi Igor” (f.d.68, vol.I), deoarece din imaginile prezentate se văd doar picioarele a două persoane și nu este posibil de apreciat direcțiile în care au plecat persoanele din imagine.

Cu referire la argumentele apelanților prin care se susține că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile incriminate, acestea fiind săvârșite de către Roman Cireș, instanța de apel a indicat că, declarațiile inculpatului făcute în cursul procesului penal, pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în speță.

Însă, în speță, declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate nu sunt susținute de vastul probatoriu scris, atașat cauzei, iar vinovăția inculpatului rezultă din declarațiile martorului Roman Cireș, care coroborează cu declarațiile martorului Mihail Pînzari.

Instanța de apel a respins solicitarea avocatului apelant privind recunoașterii inadmisibile a declarațiilor martorului Roman Cireș potrivit art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la materialele cauzei nu sunt probe ce ar indica că Roman Cireș a săvârșit infracțiunea investigată și ca urmare nu poate fi audiat în calitate de martor.

Mai mult, martorul Roman Cireș personal s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție și a declarat circumstanțele petrecute la 16 februarie 2016, a fost avertizat de survenirea răspunderii penale pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, iar declarațiile acestuia au fost verificate de către instanță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și sunt în coroborare cu celelalte probe administrate.

Faptul că, Gheorghii Ghenciu a fost maltratat rezultă și din declarațiile

martorului Andrei Poparcea, iar solicitarea apelanților de a nu fi admise ca probă deoarece sunt contradictorii și a fost obținută cu încălcarea prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat-o ca nefondată, fiindcă norma la care au făcut trimitere apelanții conține și excepția de la regula generală și anume: reprezentantul organului de urmărire penală poate fi citat ca martor în cazul de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor.

La fel, instanța de apel a indicat că, nu are temei de a pune la dubii declarațiile martorului Andrei Poparcea, de vreme ce a fost avertizat de survenirea răspunderii penale pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, a dat depoziții constante în cauză, conținutul acestora fiind același atât pe parcursul judecății cât și pe parcursul urmăririi penale, iar declarațiile acestuia au fost verificate de către instanță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și sunt în coroborare cu celelalte probe administrate

Vinovăția inculpatului rezultă și din coroborarea declarațiilor martorilor Rodica Calancea și Alla Enachi.

Instanța de apel a apreciat că fiind întemeiată concluzia primei instanțe că atacul asupra lui Gheorghii Ghenciu a fost săvârșit în scopul sustragerii bunurilor părții vătămate, 160 lei, fiind manifestat prin acțiune agresivă a inculpatului, surprinzătoare pentru Gheorghii Ghenciu, însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, fiind cauzată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 44D/427 din 28 martie 2016, vătămare gravă a integrității corporale.

Referitor la argumentul avocatului precum că nu a fost probat faptul sustragerii de la Gheorghii Ghenciu a unor mijloace bănești, instanța de apel a indicat că nu poate servi temei de achitare or, infracțiunea de tâlhărie este o infracțiune formală, se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, acesta fiind însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Astfel, producerea prejudiciului patrimonial efectiv nu contează la calificarea tâlhăriei, această împrejurare urmând a fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Instanța de apel, în baza propriei analize față de critica formulată în sensul calificării ilegale prin concurs a acțiunilor inculpatului Dimitrie Alexei conform art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății a fost reținută de două ori, atât la calificarea infracțiunii în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cât și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, a menționat că, dacă atacul de tâlhărie a fost însoțit de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății victimei, fapta urmează să fie calificată în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, iar dacă ulterior a survenit decesul victimei încadrarea se va face și conform art. 151 alin. (4) Cod penal, situația găsindu-și reflectare și la caz.

Or, în urma aplicării loviturilor de către inculpat cu pumnii și picioarele peste corpul și capul lui Gheorghii Ghenciu, acestuia i-a fost cauzată traumă închisă a toracelui, fracturi pe diverse linii anatomice ale coastelor 8, 9, 10, 11 pe dreapta și 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 pe stânga cu lezarea pleurei parietale și hemoragii în țesuturile moi adiacente, contuzie pulmonară bilaterală, contuzia cordului, hemotorax bilateral (a câte 50 ml de sânge fiecare), traumă închisă a

abdomenului: lezarea splinei (și tapetare cu cheag de sânge a rupturii), sufuziuni hemoragice în pancreas, conținut hemoragic în abdomen (600 ml), care conform raportului de expertiză nr. 44D/427 din 28 martie 2016, se califică ca vătămare corporală gravă, în rezultatul cărui fapt a survenit decesul părții vătămate Gheorghii Ghenciu.

Vătămarile corporale grave provocate lui Gheorghii Ghenciu sunt în legătură directă cu cauzarea decesului acestuia, or potrivit raportului de expertiză menționat supra, moartea lui Gheorghii Ghenciu a survenit la 20 februarie 2016, ora 13.45 în rezultatul insuficienței cardio-pulmonare, cauzată de trauma închisă a toracelui cu fracturi costale multiple bilateral cu hemotorax, contuzia pulmonilor și cordului, care s-a complicat cu pneumonie posttraumatică, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate histopatologic de laborator. Totodată leziunile corporale, calificate ca vătămare corporală gravă au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp contondent sau la lovirea de acesta. Conform rezultatelor histopatologice de laborator vechimea acestor leziuni este de cca 4-5 zile, deci cu puțin timp înainte de internarea în staționar și nu exclude timpul indicat în îndreptare (agresat fizic în seara zilei de 15 februarie 2016).

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect a constatat că există legătură cauzală directă între producerea loviturilor fizico-materiale de către Dimitrie Alexei față de corpul lui Gheorghii Ghenciu, suportarea de către acesta din urmă a vătămării corporale grave și decesul survenit după câteva zile, datorită leziunilor corporale cauzate.

În asemenea circumstanțe este corectă calificarea acțiunilor inculpatului Dimitrie Alexei prin concurs: art. art. 188 alin. (3) lit. c), 151 alin. (4) Cod penal, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive atât ale infracțiunii de tâlhărie, cât și ale infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care a provocat decesul victimei.

Referitor la argumentul invocat de către apelanți precum că inculpatul a fost condamnat în lipsa elementelor infracțiunilor incriminate, instanța de apel a indicat că, acesta nu este susținut de actele dosarului, întrucât sentința este motivată, în cuprinsul acesteia fiind prezentate, pe larg, situația de fapt, probele administrate, precum și analiza elementelor constitutive ale infracțiunilor față de care s-a dispus condamnarea inculpatului.

5. Avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului a invocat că, în cauză nu au fost administrate probe pertinente, concludente și legal administrate care să demonstreze în mod echitabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Fiind audiat în calitate de învinuit, precum și în ședința de judecată din 13 mai 2016, inculpatul a indicat că infracțiunile incriminate au fost săvârșite de Roman Cireș, care are calitate de martor în cadrul acestei cauze penale.

Implicarea lui Roman Cireș de asemenea este confirmată prin declarațiile părții vătămate Gheorghii Ghenciu, procesul-verbal despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 17 februarie 2016, ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 19 februarie 2016, orientarea nr. 3156 din

26 februarie 2016, raportul OSI a IP Ciocana, Skalețki Alexandr din 11 martie 2016.

Prin raportul OSI a IP Ciocana, Skalețki Alexandr din 11 martie 2016 s-a stabilit ilegal și arbitrar că Dimitrie Alexei este vinovat de săvârșirea infracțiunii, iar Roman Cireș este nevinovat.

Sușține recurentul că, aceste ilegalități au fost ulterior tănuite de către ofițerul de urmărire penală și procurorul care a condus urmărirea penală în prezenta cauză.

Unica autoritate care poate stabili vinovăția sau nevinovăția unei persoane în săvârșirea unei infracțiuni este instanța de judecată.

În cadrul acestui proces penal procurorul a stabilit că Dimitrie Alexei este vinovat de săvârșirea infracțiunilor, iar Roman Cireș are calitatea de martor, subrogând-și competența instanței de judecată și depășind în acest fel atribuțiile de serviciu.

Mai mult, audierea lui Roman Cireș în calitate de martor, potrivit art. art. 90 alin. (3) pct. 8), art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, este ilegală și inadmisibilă.

Indică recurentul că, la 30 mai 2016 a depus plângere către Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău în care a solicitat pornirea urmăririi penale în privința lui Roman Cireș, care conform răspunsului Procuraturii sect. Ciocana, mun. Chișinău din 09 iunie 2016, a fost trimisă, în temeiul art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală, spre examinare judecătorului care examinează cauza penală de învinuire a lui Dimitrie Alexei, însă nici prima instanță, nici instanța de apel nu au examinat plângerea dată încălcând grav dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Specifică avocatul că, de asemenea în cadrul procesului penal, în calitate de martor, contrar prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, a fost audiat ofițerul de urmărire penală din cadrul IP Ciocana, Andrei Poparcea.

Totodată, din declarațiile lui Andrei Poparcea rezultă că, acesta din urmă a exercitat urmărirea penală în prezenta cauză, însă ulterior cauza a fost repartizată unui alt ofițer de urmărire penală. De asemenea martorul menționat în ședința de judecată a depus declarații contradictorii celor de la urmărirea penală.

Prin declarațiile martorilor Alla Enachi și Rodica Calancea nu au fost confirmate careva circumstanțe care ar putea să demonstreze vinovăția lui Dimitrie Alexei în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la declarațiile martorului Mihail Pînzari, apărarea consideră că urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta este nepotul lui Roman Cireș și are interes evident de a ascunde faptul implicării unchiului său la săvârșirea infracțiunilor.

Sușține apărarea că, în cauză nu a fost realizată o investigație efectivă deoarece nu a fost efectuată prezentarea spre recunoaștere a persoanei pe viu sau după fotografia acesteia, iar în încercarea de a înlătura aceste omisiuni, acuzatorul de stat în cadrul audierii martorului Alla Enachi i-a prezentat acestuia extrasul din registrul de evidență a populației în care este fotografia părții vătămate Gheorghii Ghenciu în vederea recunoașterii acesteia.

Constată că, acest procedeu probatoriu a fost efectuat ilegal, cu încălcarea normelor de procedură penală deoarece în extrasul din registrul de evidență a populației este indicat numele și prenumele persoanei din fotografie, respectiv nu

poate să fie realizată recunoașterea unei persoane a cărei identitate este indicată în fotografie.

De asemenea consideră avocatul ilegală punerea la baza sentinței de condamnare a procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 17 februarie 2016, unde sunt reflectate declarațiile părții vătămate Gheorghii Ghenciu, deoarece în conformitate cu prevederile art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală citirea în ședința de judecată a declarațiilor victimei depuse în cursul urmăririi penale poate avea loc, la cererea părților, în cazul în care victima lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea victimei a fost efectuată cu confruntarea dintre victimă și bănuț, învinuit sau victima a fost audiată în conformitate cu art. art. 109, 110 Cod de procedură penală.

Specifică recurentul că, nevinovăția lui Dimitrie Alexei este demonstrată prin: raportul de expertiză medico-legală nr. 156 din 25 martie 2016, prin care s-a constatat că în fragmentele din petele examinate de pe papucul (crosa) drept, pantaloni și pulover sânge nu a fost depistat, pe suprafața scurtei pete suspecte nu s-au depistat; procesul-verbal de percheziție din 09 martie 2016, prin care se demonstrează că în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Dimitrie Alexei nu au fost depistate careva bunuri care ar avea legătură cu infracțiunile imputate; declarațiile inculpatului Dimitrie Alexei.

Totodată, a indicat avocatul că, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății a fost reținută de două ori, atât la calificarea infracțiunii în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cât și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Deci, dacă în cadrul tâlhăriei, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății a provocat din imprudență decesul victimei, cele săvârșite trebuie calificate conform art. art. 149, 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Or, calificarea faptelor prin concurs de infracțiuni în baza art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, duce la încălcarea principiului *non bis in idem*.

Recurentul propune variantă de calificare conform art. art. 149, 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Subsidiar a invocat apărarea că, faptul sustragerii de la Gheorghii Ghenciu a unor mijloace bănești de către Dimitrie Alexei nu a fost demonstrat prin mijloace de probă.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, menționând că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă reaprecierea întregului sistem de probe nu se conține în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Așadar, consideră procurorul că, criticele formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, or instanța de apel în conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe și just a ajuns la concluzia menținerii condamnării lui Dimitrie Alexei în baza art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza

materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, instanța de recurs evidențiază că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs menționează că motivele la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal menționează că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile înaintate de avocat și de inculpat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelurilor declarate de apărare și de inculpat, cu menținerea sentinței, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a reținut fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor de către inculpatul Dimitrie Alexei, constatate de prima instanță, acestea fiind reproduse în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acestuia.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a indicat că, nu pot fi reținute argumentele apelanților prin care se susține că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile incriminate, acestea fiind săvârșite de către Roman Cireș, fiindcă, declarațiile inculpatului făcute în cursul procesului penal, pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în speță, însă, în speță, declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate nu sunt susținute de vastul probatoriu scris, atașat cauzei.

La fel, instanța de apel corect a respins solicitarea avocatului apelant privind recunoașterea drept inadmisibile declarațiile martorului Roman Cireș potrivit art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la materialele

cauzei nu sunt probe ce ar indica că Roman Cireș a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Mai mult, martorul Roman Cireș personal s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție și a declarat circumstanțele petrecute la 16 februarie 2016, a fost avertizat de survenirea răspunderii penale pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, iar declarațiile acestuia au fost verificate de către instanță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și coroborării cu celelalte probe administrate.

Faptul că, Gheorghe Ghenciu a fost maltratat rezultă și din declarațiile martorului Andrei Poparcea, iar solicitarea apelanților ca aceste declarații să nu fie admise ca probă deoarece sunt contradictorii și au fost obținute cu încălcarea prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a apreciat-o ca nefondată, deoarece norma la care au făcut trimitere apelanții conține și excepția de la regula generală și anume: reprezentantul organului de urmărire penală poate fi citat ca martor în cazul de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, mai mult, martorul Andrei Poparcea a fost avertizat de survenirea răspunderii penale pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase și a depus depoziții constante în cauză, conținutul acestora fiind același atât pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, cât și pe parcursul urmăririi penale.

Cu referire la argumentul recurentului că, este ilegală punerea la baza sentinței de condamnare a procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 17 februarie 2016, unde sunt reflectate declarațiile părții vătămate Gheorghii Ghenciu, deoarece în conformitate cu prevederile art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală citirea în ședința de judecată a declarațiilor victimei depuse în cursul urmăririi penale poate avea loc, la cererea părților, în cazul în care victima lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea victimei a fost efectuată cu confruntarea dintre victimă și bănuț, învinuit sau victima a fost audiată în conformitate cu art. art. 109, 110 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, Gheorghii Ghenciu nu a fost audiat în calitate de parte vătămată, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii reprezintă, potrivit art. 262 Cod de procedură penală coroborat cu art. 263 Cod de procedură penală, plângerea ultimului despre faptul că a fost victima unor infracțiuni și nu reprezintă un proces-verbal de audiere a părții vătămate.

Mai mult, însăși martorul Andrei Poparcea a declarat că nu l-a audiat pe Gheorghii Ghenciu în calitate de parte vătămată, deoarece medicul nu i-a permis din cauza stării de sănătate, iar ulterior Gheorghii Ghenciu a decedat.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului prin care susține că procurorul stabilind că Dimitrie Alexei este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, și-a depășit atribuțiile de serviciu, deoarece art. 52 alin. (1) pct. 22), 23) Cod de procedură penală, prevede că în cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale: încetează urmărirea penală, clasează cauza penală, dispune scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau aplică

măsuri de constrângere cu caracter educativ în cazurile prevăzute de lege, pune sub îndoială și ascultă învinuitul.

Cât privește argumentul apărării că, instanțele de fond nu au examinat plângerea adresată Procuraturii sect. Ciocana, mun. Chișinău la 30 mai 2016 în care a solicitat pornirea urmăririi penale în privința lui Roman Cireș, care în temeiul art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală, a fost trimisă spre examinare judecătoarei care examina cauza penală de învinuire a lui Dimitrie Alexei, Colegiul penal reține că, prima instanță prin încheierea din 22 iunie 2016, a respins demersul apărării privind reluarea cercetării judecătorești și examinării plângerii privind tragerea la răspundere a colaboratorilor de poliție și a procurorului și faptul nerecepționării răspunsului la plângerea înaintată la 30 mai 2016 (f.d.31-32, vol.II).

Mai mult, la materialele cauzei nu este anexat răspunsul procurorului la plângerea avocatului Iulian Cașu din 30 mai 2016, în baza căruia instanțele de fond ar fi examinat plângerea acestuia.

La fel, instanța de recurs reține că, faptul sustragerii de la Gheorghii Ghenciu a mijloacelor bănești în sumă de 160 lei se confirmă prin procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii și prin declarațiile martorului Andrei Poparcea.

Cu referire la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz, se constată că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, or potrivit practicii relevante, dacă atacul de tâlhărie a fost însoțit de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății victimei, fapta urmează să fie calificată în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, **iar dacă ulterior a survenit decesul victimei încadrarea se va face și conform art. 151 alin. (4) Cod penal.**

În acest context, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. art. 151 alin. (4), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal în cele ale art. art. 149, 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs menționează că, principiul „non bis in idem” prevede că, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, însă la caz, aceste prevederi nu au atribuție, deoarece, după cum a fost

menționat supra, corect a fost reținută vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății atât la calificarea infracțiunii în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cât și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal reține că, motivele invocate de apărare în cererea de recurs au format obiect de discuție în instanța de apel, cărora le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert c. României* din 16 februarie 2010, a statuat că, art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Alexei Dimitrie XXXXXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev